

Fidesz – Polgári Szövetség
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irányművelet: T/9237/2

Értékeztetve: 2012 NOV 29.

Módosító javaslat

Lezsák Sándor
az Országgyűlés elnökének feladatait ellátó alelnök
részére

Helyben

Tisztelt Alelnök Úr!

Az egyes szakképzési és felnőttképzési tárgyú törvények módosításáról szóló T/9237. számon benyújtott törvényjavaslathoz az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) Ogy. határozat 94.§ (1) bekezdése alapján következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat új 3. §-sal egészül ki:

„3. §

Az Fktv. 10. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(5) Ha a felnőttképzést folytató intézmény a tevékenységét nem a jogszabálynak megfelelően látja el, vagy a felnőttképzési tevékenységét az állami foglalkoztatási szerv tiltó határozata ellenére folytatja, vele szemben az állami foglalkoztatási szerv – szükség esetén a 4. § (5) bekezdése szerinti felnőttképzési szakértői nyilvántartásban szereplő szakértő véleményének a beszerzését követően – a kötelező legkisebb munkabér havi összege ötszörösétől tízszereséig terjedő összegű bírságot szabhat ki, figyelemmel a (6) bekezdésben foglalt súlyosabban minősülő jogszabálysértési esetekre, és a képzésben való részvétel díjának és egyéb a képzés kapcsán felmerült igazolt költségének a díjfizető részére harminc napon belül történő visszafizetésére kötelezi. Amennyiben a felnőttképzési intézmény a feltárt jogszabálysértést az állami foglalkoztatási szerv határozata alapján nem szünteti meg, vagy a felnőttképzési tevékenységet jogellenesen tovább folytatja, illetve ismételt jogszabálysértést követ el, az állami foglalkoztatási szerv egy évre, a (6) bekezdésben foglalt súlyosabban minősülő jogszabálysértés esetén két évre megtiltja a felnőttképzési tevékenység folytatását, és az erre vonatkozó határozatát a (4) bekezdés szerint és a FAT a honlapján közzéteszi.”

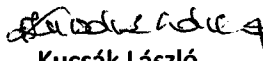
I n d o k o l á s

A módosítás a törvényjavaslat 4. §-ával összefüggésben tartalmaz pontosító, kiegészítő szabályokat.

Nem alaptalan az a becslés, hogy évente – csak néhány kiterjedt felnőttképző révén is – összességében évente legkevesebb több százmilliós kár érheti a képzés résztvevőit, megrendelőit, mert a képzés nem azt a tudást, képzettséget nyújtja, amit a képzők szóban vagy szerződésben ígértek, amire az érdeklődőt rábeszélték.

Ismert olyan eset, hogy országos kiterjedésű felnőttképző iskola eltiltására számítva a fenntartó azonos személyi körrel létrehozott egy újabb gazdasági társaságot, amely más néven, ugyanazon a személyi, intézményi bázison ugyanazt a gyakorlatot folytatta, amit addig. Ahhoz, hogy az „új iskola” ehhez akkreditált képzéssel is rendelkezhesen, a hatósági döntés ellen bírósághoz fordulva nyert időt. A képzés megtevesztett résztvevőit átszerződtette az új iskolához, és minden folyt tovább. A képzés sokszor munkanélküli, alacsony jövedelmű résztvevőinek az jelent védelmet, ha az eltiltott intézmény köteles záros határidőn belül visszafizetni a képzés teljes díját, így is nyilvánvalóvá téve, hogy addigi működése nem volt legális. A visszafizetés sokkal nagyobb visszatartó erőt jelenthet a felnőttképzési visszaélések terén, mint a hatósági bírságok.

Budapest, 2012. november 28.

Kucsák László